

sygn. akt I ACz 1978/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik

Sędziowie: SSA Władysław Pawlak

SSA Piotr Rusin

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2012 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. D.

przeciwko M. D. (1)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt I C 813/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn. akt I ACz 1978/12

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 12 grudnia 2012 r.

Przewodniczący Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Krakowie zarządzeniem z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt I C 813/12, zwrócił pozew wniesiony przez R. D. przeciwko M. D. (1) o zapłatę kwoty miliona złotych. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że w dniu 28 maja 2012 r. powód odebrał wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pisma z dnia 1 lutego 2012 r. zatytułowanego „zażalenie” i wniesionego do Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie Wydział III Rodzinny do sygn. akt III Rc (...)poprzez oznaczenie rodzaju pisma, tj. podanie, czy pismo to stanowi pozew, zawierający nowe żądania powoda, czy też pismo to należy traktować tylko jako zażalenie, a w wypadku wskazania, iż wspomniane pismo jest pozwem uzupełnienie jego braków poprzez: 1) przedłożenie pisma w wersji czytelnej wraz z odpisami po jednym dla każdego pozwanego, 2) oznaczenie pozwanych i podanie ich adresów zamieszkania, 3) dokładne określenie żądania, tj. podanie, czego konkretnie (jakiej kwoty i jak obliczonej) domaga się powód i od kogo, 4) oznaczenie wartości przedmiotu sporu i uiszczenie opłaty od pozwu w wysokości wyliczonej jako 5% wartości przedmiotu sporu i 5) podanie wszelkich okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu i wskazanie dowodów na poparcie przedstawianych twierdzeń co do faktów. Termin do usunięcia wymienionych braków pisma upłynął w dniu 4 czerwca 2012 r., jednakże powód nie odpowiedział na wezwanie sądu. W tym stanie rzeczy, Przewodniczący stwierdził, iż w wyznaczonym terminie powód nie uzupełnił wymienionych w wezwaniu braków formalnych pisma, w związku z czym na zasadzie art. 130 §2 k.p.c. zwrócił pozew wniesiony przez R. D..

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone w całości zażaleniem nazwanym „apelacją” przez powoda, który wyjaśnił, iż jego pismo było zażaleniem na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie Wydział III

Rodzinny wydane w sprawie o alimenty, sygn. akt III RC (...) Wskazał, że w jego ocenie wniesione przez niego zażalenie było w dostatecznym stopniu czytelne, a nazwiska pozwanych i ich adresy zostały prawidłowo oznaczone we wcześniej wniesionym pozwie. To samo dotyczy podania wysokości alimentów, a także przedstawienia okoliczności faktycznych i dowodów na ich poparcie. Co się zaś tyczy opłaty sądowej powód wskazał, iż wnosił o zwolnienie od kosztów.

W końcowej części zażalenia powód podkreślił, iż jest ono zasadne, jakkolwiek nie zawarł w nim żadnego wniosku. Na podstawie treści tego pisma można jednak przyjąć, iż powód domaga się uchylecia zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 130 §1 k.p.c. w wypadku, gdy wniesione pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do jego poprawienia lub uzupełnienia w terminie tygodniowym. Z kolei §2 przywołanego przepisu stanowi, że po bezskutecznym upływie terminu tygodniowego przewodniczący zwraca pismo stronie. Podstawowe wymogi formalne pism procesowych, w tym pozwu, określa art. 126 §1 i §2 k.p.c., wedle którego w piśmie strona winna podać m.in. imiona i nazwiska stron, a jeżeli dane pismo jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania stron. Z kolei zgodnie z regulacją art. 128 §1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom. Ponadto, szczególne wymogi co do pisma procesowego będącego pozwem określa art. 187 §1 k.p.c., wedle którego pozew powinien zawierać dokładne określenie żądania i podanie wartości przedmiotu sporu, o ile przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna, a także przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie.

Odnosząc powyższe uwagi do stanu faktycznego sprawy w pierwszej kolejności wskazać należy, iż zbędne było wzywianie powoda do uzupełnienia braku formalnego pisma z dnia 1 lutego 2012 r. polegającego na nieoznaczeniu rodzaju tego pisma. Z jego treści wynika bowiem, że powód w zażaleniu dotyczącym postanowienia wydanego w sprawie alimenty, która, jak należy sądzić, toczy się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie Wydział III Rodzinny z powództwa R. D. przeciwko M. D. (2) i M. D. (3), zawarł nowe żądanie dotyczące zapłaty zadośćuczynienia przez M. D. (1) (matkę pozwanych), a także kilka dalszych żądań dotyczących zapłaty przez M. D. (1) i pozwanych odszkodowań za pewne straty materialne poniesione przez powoda. Tym samym sąd rodzinny zasadnie potraktował omawiane pismo jako nowy pozew R. D. i sprawę przekazał do wydziału cywilnego. W tym stanie rzeczy ponowne obligowanie powoda do określenia rodzaju pisma pod rygorem jego zwrotu nie było uzasadnione. Zauważyć zresztą należy, iż sam Przewodniczący Wydziału Cywilnego potraktował pismo z dnia 1 lutego 2012 r. jako pozew (a nie pismo innego rodzaju), gdyż zarówno z sentencji, jak i z uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia wynika w sposób niebudzący wątpliwości, iż zwracane pismo jest pozwem.

Za w pełni usprawiedliwione należy natomiast uznać wezwanie powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu, w szczególności w aspekcie wyraźnego wskazania nazwisk i adresów wszystkich pozwanych, określenia wartości przedmiotu sporu i przedłożenia odpisów nowego pozwu celem doręczenia ich pozwanym. Istotnie bowiem pozew z dnia 1 lutego 2012 r. nie zawierał tych elementów, przez co nadanie dalszego biegu nowej sprawie zainicjowanej przez powoda nie było możliwe. Powód był przy tym bezwzględnie zobligowany do udzielenia odpowiedzi na wezwanie sądu, nawet jeżeli subiektywnie uważał, że kierowane do niego pytania nie są zasadne, gdyż odpowiedzi na nie znajdują się w „pierwotnym pozwie”. Przekonanie powoda, iż nowa zainicjowana przez niego sprawa winna być rozpoznawana łącznie z wcześniej wytoczoną sprawą o alimenty nie było bowiem wiążące dla sądu, który o kwestiach łącznego bądź rozdzielnego rozpoznania określonych spraw decyduje samodzielnie na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Podsumowując powyższe uwagi stwierdzić należy, iż wbrew stanowisku powoda wyrażonym w zażaleniu dane, o których podanie zwracał się sąd w wezwaniu, winny były zostać podane przez powoda w odrębnym piśmie złożonym w terminie siedmiu dni od daty otrzymania wezwania. Nieudzielenie w terminie przez powoda odpowiedzi na wezwanie nie może tym samym zostać uznane za usprawiedliwione. Oznacza to, że powoływanie się przez powoda w

rozpatrywanym zażaleniu na dane zawarte w „pierwotnym pozwie” nie może doprowadzić do uchylecia zaskarżonego zarządzenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.